

Η Θεία Λειτουργία ενώνει παρελθόν, παρόν και μέλλον

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

• Του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνού

Στο σημερινό Ευαγγέλιο, ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός συναντά έναν δαιμονισμένο. Η κατάστασή του είναι οικτρή. Ο διάβολος του έχει αφαιρέσει κάθε αξιοπρέπεια, αλλά και κάθε ελευθερία. Αρκεί όμως ένας λόγος του Κυρίου και η λεγεώνα των δαιμονίων εξέρχεται, υπακούοντας στη θεία προσταγή.

Αντίστοιχα, στην σημερινή Αποστολική περικοπή, ο Παύλος προειδοποιεί τον μαθητή του Τιμόθεο πως το έργο του ευαγγελισμού που αναλαμβάνει, αποτελεί αληθινό Γολγοθά. Τον ενισχύει όμως και τον διαβεβαιώνει πως, ούτε οι δυνάμεις του ούτε η χαρά θα τον εγκαταλείψουν, διότι θα βρίσκει διαρκώς ως βοήθεια και ενίσχυση, την χάρη του Αναστημένου Θεανθρώπου.

Και στις δύο περιπτώσεις, πρωταγωνιστής είναι ο ίδιος ο Χριστός, είτε με την φυσική του παρουσία είτε με την αόρατη άκτιστη Χάρη Του. Αυτό συμβαίνει μέχρι σήμερα. Αυτό θα συμβαίνει μέχρι τέλος της ιστορίας. Ο Χριστός είναι διαρκώς παρών, εμπλέκεται στην καθημερινότητα των ανθρώπων, προνοεί και ελεεί

διαρκώς. Στο Ευαγγέλιο του Ιωάννη, στο πέμπτο κεφάλαιο, Γραμματείς και Φαρισαίοι κατηγορούν τον Χριστό πως επιτελεί θαύματα κατά την αργία του Σαββάτου. Εκείνος τους απαντά: «Ο Πατέρας μου εξακολουθεί να εργάζεται ως τώρα, γι' αυτό κι εγώ εργάζομαι» (5:17).

Τί διαπιστώνουμε λοιπόν, αδελφοί μου; Πως ο Χριστός βρίσκεται διαρκώς ανάμεσα μας. Με άπειρους τρόπους, ιδιαίτερα όμως με την Θεία Λειτουργία, αναγεννά διαρκώς τον άνθρωπο και τον καλεί να ενωθεί μαζί Του. Η παρουσία Του και ο κεντρικός ρόλος που έχει στο μεγάλο αυτό Μυστήριο αποτελούν την μεγίστη ευεργεσία προς όλους μας.

Όπως είδαμε, η προετοιμασία για την τέλεση της Θείας Ευχαριστίας είχε ως πρωταγωνιστή τον άνθρωπο και συγκεκριμένα τον ιερέα. Πριν την έναρξη του Μυστηρίου, προηγήθηκαν δύο μικρές ακολουθίες: ο Καιρός και η Προσκομιδή. Έφτασε όμως η μεγάλη στιγμή: ο διάκονος, στο τέλος της Ιεράς Προσκομιδής, απευθύνεται στον ιερέα και του λέει: «Καιρός του ποιήσαι τω Κυρίω». Δηλαδή: «Είναι καιρός να παραχωρήσουμε τη θέση μας στον Κύριο».

Έφτασε η ώρα να ιερουργήσει ο ίδιος ο Χριστός την προσφορά μας, ο ίδιος να την δεχτεί και, δια μέσου αυτής, ο ίδιος να δοθεί σε εμάς. Η Θεία Λειτουργία είναι καιρός της εμφανίσεως του Χριστού και της αποκαλύψεως της αγάπης Του. Η Βασιλεία του Θεού, στην οποία τόσο συχνά αναφέρθηκε ο Ιησούς κατά την διάρκεια της παρουσίας Του στον κόσμο, δεν αποτελεί απλώς μια υπόσχεση τοποθετημένη στο μακρινό μέλλον. Έχει ήδη εγκαθιδρυθεί και έχει ανοίξει τις πύλες της. Για τον λόγο αυτό, η Θεία Λειτουργία ξεκινά με τη φράση: «Ευλογημένη η Βασιλεία του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων».

Ήδη, από τα πρώτα λόγια της Θείας Λειτουργίας, ο ιερέας μας αποκαλύπτει την παρουσία και των τριών προσώπων της Αγίας Τριάδος: του Πατρός ο Οποίος, με την παρουσία του, κατακλύζει τα σύμπαντα και κάθε ύπαρξη. Του Υιού, του οποίου η παρουσία είναι διαρκής μέσα στην Εκκλησία. Του Αγίου Πνεύματος, του Οποίου η Χάρης κατέρχεται μέσα από τα Ιερά Μυστήρια.

Με την έναρξη της Θείας Λειτουργίας, η γη μεταμορφώνεται σε ουρανό, ο Ιερός Ναός σε τόπο αγγέλων, οι πιστοί σε συλλειτουργούς του Υψίστου. Με το «Ευλογημένη η Βασιλεία», όσοι παρευρίσκονται καλούνται σε μια συνοδοιπορία με τον ίδιο τον Χριστό, από την Γέννησή μέχρι το Πάθος και την Ανάστασή Του.

Την ώρα που ο ιερέας ευλογεί και μακαρίζει την Βασιλεία του Θεού, κρατά στα χέρια του το Ιερό Ευαγγέλιο και σχηματίζει με αυτό το σημείο του Σταυρού επάνω

στην Αγία Τράπεζα. Η πρώτη πράξη της Θείας Λειτουργίας είναι ο Σταυρός. Η ύψωση του Σταυρού αποκάλυψε την δόξα του Χριστού. Αυτός οδηγεί στην ευλογημένη Βασιλεία. Μέσω του Σταυρού ανατρέπεται η λογική του κόσμου. Βασιλέας δεν είναι πλέον ένας ένδοξος στρατηλάτης ή ένας αλαζόνας κοσμοκράτορας, αλλά ο ταπεινός Εσταυρωμένος, ο οποίος όμως επέτυχε τον μεγαλύτερο θρίαμβο: την νίκη επί του θανάτου. Όποιος επιθυμεί να συμμετάσχει στην μεγάλη αυτή νίκη, δεν έχει άλλο δρόμο από την μίμηση της σταυρικής αγάπης Του.

Αυτήν την πρώτη εκφώνηση της Θείας Λειτουργίας επισφραγίζουν οι πιστοί μέσω των ιεροψαλτών με την λέξη «αμήν», που σημαίνει «αλήθεια είναι», «μακάρι να συμβεί.» Μέσα στην μικρή αυτή λέξη που θα ακουστεί πολλές φορές κατά την τέλεση της Θείας Λειτουργίας, ο κάθε πιστός επιβεβαιώνει την αλήθεια των όσων πραγματοποιούνται ενώπιόν του, αλλά και την προθυμία του να συμμετάσχει σε αυτά με όλη του την καρδιά. Το «αμήν» επιβεβαιώνει το όνομα του μυστηρίου: «Λειτουργία», δηλαδή, έργο ολόκληρου του λαού, κληρικών και λαϊκών, στο οποίο όλοι μαζί μετέχουν και ενεργούν.

Η παρουσία του Θεού στην γη δεν ανήκει στο παρελθόν αλλά πραγματοποιείται στο παρόν. Η Θεία Λειτουργία ενώνει παρελθόν, παρόν και μέλλον. Οι Άγιοι και οι Μάρτυρες, οι οποίοι απαρνήθηκαν τα πάντα, ακόμη και την ίδια τους την ζωή στο όνομα του αγαπημένου τους Ιησού, έχουν σπάσει, με την θέωσή τους, όχι μόνον τα δεσμά του θανάτου, αλλά και του χρόνου. Βρίσκονται τώρα, εδώ, και συλλειτουργούν μαζί μας. Άλλωστε, η τοποθέτηση ιερών λειψάνων στην βάση της Αγίας Τράπεζας, όπως συμβαίνει σε κάθε ορθόδοξο Ναό, συμβολίζουν αυτήν ακριβώς την παρουσία.

Ιδιαίτερα σήμερα, ημέρα τιμής και μνήμης του αγίου Ενδόξου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου του Μυροβλήτου, η ψυχή όλων μας συγκινείται ακόμη περισσότερο, καθώς θυμόμαστε την ακλόνητη πίστη και τον μαρτυρικό του θάνατο. Συγχρόνως όμως συνειδητοποιούμε πως το αίμα του, όπως και το αίμα όλων των Μαρτύρων της πίστεώς μας, αποτελεί μέρος του Αίματος του Χριστού, το οποίο, σε λίγο, θα κοινωνήσουμε, καθώς, η μεγάλη τους πίστη τους ένωσε με Εκείνον και μετέτρεψε την ύπαρξή τους σε μέλη του δικού Του σώματος, όπως υπέροχα περιγράφει ο άγιος Συμεών ο Νεός Θεολόγος στον 15ο ύμνο του:

«Μέλη Χριστού γινόμεθα, μέλη Χριστός ημών δε,

και χειρ Χριστός και πους Χριστός εμού του παναθλίου,

και χειρ Χριστού και πους Χριστού ο άθλιος εγώ δε
κινώ την χείρα και Χριστός όλος, η χειρ μου έστιν
Κινώ τον πόδα και ιδού, αστράπτει ως Εκείνος.»

Το παράδειγμα του αγίου Δημητρίου, λοιπόν, ας γίνει πυξίδα και της δικής μας
ζωής και ας αξιωθούμε, όπως εκείνος, να εισέλθουμε στην Βασιλεία των Ουρανών
νικητές και εξαγιασμένοι.